

hvis blot én af ægtefællerne anmoder herom, ansættes ægtefællerne efter metode II.

Delebeskatning

Forslaget har som udgangspunkt, at familien er en forbrugsenhed. Derfor danner familiens samlede indkomst grundlag for beskatningen. Da forbrugsmuligheden pr. person afhænger af antallet af personer i husstanden, sker der før skattens beregning en deling af familieindkomsten for husstandens enkelte medlemmer.

Efter forslaget skal ægtefæller, der er samlevende og fuldt skattepligtige, ansættes særskilt til indkomst- og formueskat hver med halvdelen af ægtefællernes sammenlagte indkomst og formue, således at alle fradrag, der indrømmes den ene eller begge ægtefæller, sammenlægges og deles tilsvarende.

Fuld særbeskatning sikrer den udearbejdende kvinde ligestilling med manden i skattemæssig henseende, idet indkomst, formue og fradrag opgøres særskilt på mandens og kvindens selvangivelse. Derimod bliver den medhjælpende og hjemmearbejdende ægtefælle forholdsvis endnu ringere stillet, fordi de ikke kan særbeskattes, da deres andel af familiens indtægt er mindre håndgribelig.

Delebeskatning sikrer alle kvinder skattemæssig ligestilling med manden uanset, om de er udearbejdende, hjemmearbejdende eller medhjælpende, idet deres andel af den samlede familieindkomst ved skatteberegningen i alle tilfælde bliver halvdelen. Herved bortfalder også det nedværdigende forhold, at kvinden i dag er reduceret til en biperson på mandens selvangivelse. Under delebeskatning optræder de som ligestillede parter.

Delebeskatningen er derfor indrettet således, at den dels ligestiller mand og kvinde i skattemæssig henseende, dels er neutral overfor familiens valg af arbejdsfordeling og samlivsform.

Særbeskatning

Som nævnt kan andre end rent økonomiske overvejelser tale for en adgang til særbeskatning.

Efter forslaget kan ægtefællerne indkomstår for indkomstår frit vælge ansættelsesmetoden. Hvis blot én af ægtefællerne anmoder derom, indrømmes ægtefællerne fuld særbeskatning.

Allerede efter de gældende regler i kildeskatteloven ansættes hustruen særskilt til skat af en række indtægter. Nærværende forslag udvider omfanget af indtægter, som særskilt kan selvangives af

hustruen. Desuden gives der adgang til særbeskatning af formuen.

Provenumæssige konsekvenser

Forslaget forudsættes for indkomstbeskatningens vedkommende at være provenumæssigt neutralt. Isoleret set vil en udbredt anvendelse af delebeskatningen medføre en reduktion af mange gifte skatteyderes skattebetaling i forhold til gældende regler. Specielt for lave indkomstgrupper er der for gifte skatteydere efter de gældende regler tale om en reel overbeskatning i forhold til f.eks. enlige skatteydere, der lever i ægteskabslignende forhold.

Derfor anses det for rimeligt, at gifte skatteydere med lave indkomster får en lettelse i beskatningen.

Denne lettelse kan for indkomstskattens vedkommende finansieres ved en kombination af en højere skattesats på statsskatteskalaens sidste trin, en forlængelse af statsskatteskalaens mellemste trin samt differentieret personfradrag for gifte og ikke-gifte skatteydere.

For såvel gifte som enlige skatteydere vil der blive tale om en lettelse af formuebeskatningen – dog størst for gifte. Det følger af venstres tidligere fremsatte forslag om dynamisk erhvervsskattepolitik, hvor formuebeskatningen i princippet foreslås ført tilbage til reglerne før skærpelsen i 1979.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad metode I. Ægtefællerne opkræves og hæfter primært hver for sig for et skattebeløb, som opgøres ved at fordele den i alt pålignede skat i forhold til deres respektive indtjening (incl. formuetillæg).

Hvis den ene af ægtefællerne ikke tjener en selvstændig indkomst, trækkes skatten hos den anden ægtefælle. Efter forslaget bevares ægtefællernes gensidige subsidiære hæftelse for den samlede skat. Den primære hæftelse begrænses derimod til en andel, der svarer til vedkommende ægtefælles andel af den samlede indtjening.

Fordelingen af skattehæftelsen nødvendigvis også en fordeling af ægtefællernes respektive indkomster – men det må i praksis anses for mindre problematisk, når fordelingen alene tjener det formål at fordele den primære skattehæftelse.

Alle fradrag, som indrømmes enlige skatteydere, skal også indrømmes hver af de gifte skatteydere.

Det bemærkes, at overførsel af uudnyttet personfradrag kan finde sted.

Ad metode II. Forslaget udvider omfanget af indtægter, som særskilt kan selvangives af hustru-